

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Наші вітання з Днем Реформації

проповідь
„Я НЕ СОРОМЛЮСЬ
ПРОПОВІДУВАННЯ
ЄВАНГЕЛІЇ.”
Римлян 1:15-18

ст.2

„Отче Наш”
продовження

ст.3

Свято в нашій Семінарії

ст.4

Інтерв'ю з
Президентом
Семінарії

ст.5

Дитяча
історія

ст.6

НОВИНИ

ст.7

„Тихий день у Сваляві”

ст.8

Чи святкуєте ви День Реформації?

З таким питанням редакція звернулась до представників Реформованих Церков

Пилипенко Василь, пастор УЄРЦ
с.мт. Степань

Минулого року ми справді мали невеличке свято, де відмічали День Реформації. Ми планували зробити це і на цей рік, однак саме в цей день потрібно відмічати тому, що так ми говоримо людям про історію Реформованої Церкви, розповідаємо про нашу віру в Господа Ісуса Христа, використовуючи цей день, можемо проповідувати для інших.

Сергій Чернов, студент
Семінарії від УЄРЦ м.Києва.

Минулого року київська Церква, по особливому відзначала День Реформації, готуючись з молитвою. На святкування цього дня громада вирішила запросити невірних людей і розповісти про історичні події, які трапилися у період середньовіччя. Цього святкового дня був запрошений Йос Колейн, як професор Семінарії, та як вчитель історії Церкви. Членами громади була проведена рекламна акція, розклеєні та роздані запрошення відвідати лекцію з історії Церкви. Загальною метою було - свідчити людству про Ісуса Христа, про те, що Господь керує цим світом і всіма історичними подіями.

У цей день, 31 жовтня сестрами громади був по-святковому прикрашений зал. Професором Колейном була прочитана цікава лекція, у якій він розповів багато, до цієї пори невідомих багатьом присутнім, історичних фактів. Після лекції громада приготувала спільну вечерю, на якій люди могли особисто задавати питання Йосу Колейну та дискутувати. Люди разом співали християнські пісні та знайомилися з нашими членами Церкви. Звісно зал кінотеатру "Салют", який ми орендуємо не був повний, але було до 10 чоловік, яких ми бачили вперше. Сьогодні декотрі з них періодично відвідують богослужіння, і ми молимося про них, щоб Господь навернув їх.

Пастор Роберт Сміт,
Пресвітеріанська Церква в
Онтаріо, Канада.

День Реформації є той день, який я люблю відмічати кожного року. Це не є літургичне свято в нашому календарі (подібно до Різдва, Пасхи, чи П'ятидесятниці), але як частина реформованого руху, цей день важливо пам'ятати, як нагадування про нашу історію, і про те, що трапилось в церкві 16 століття в роки перемін. Інша причина відмічати цей день є та, що це допомагає нам розрізнити ті пункти в нашій теології, які є характерні для нашої традиції. Зазвичай, ми відмічаємо це свято в останню неділю жовтня, готуючи богослужіння та проповідь відносно цієї теми. Є різні важливі теми, про які я можу проповідувати: суверенітет Бога, наше освячення Господом, важливість Писання та проповідування, наша абсолютна впевненість в милості Божій, а також священство всіх віруючих. Іншим способом відмічаючи цей день, мені подобається включити у недільні пісні всім відомий гімн Мартіна Лютера „Могутня в нас твердиня Бог”.

Мурза В'ячеслав, пастор УЄРЦ,
місто Свалява.

Я знаю дуже мало протестантських церков, які справді відмічають це свято. Цей день дійсно ніде не зазначений, як вихідний, не є позначений червоним кольором у календарях, але для багатьох протестантських церков цей день можна назвати Днем Народження. І справа тут навіть не в Лютері, не в тих 95 тезах, а справа тут у Бозі, який використав Лютера, щоб змінити те ідопоклонство, яке мало місце у той час. Не було б Лютера, був би хтось інший, але ситуацію справді потрібно було міняти. І те, що було зроблено, було зроблено добре.

Щодо Сваляви, ми також хотіли зробити в цей день євангелізацію і назвати її „31 жовтня – День Реформації”, але люди можуть двозначно це зрозуміти, оскільки маємо вибори. Але ми не втрачаємо надію розповісти про цей день в історії Церкви, використовуючи газету, і євангелізацію на ринку міста через християнську бібліотеку.

„Я НЕ СОРОМЛЮСЬ ПРОПОВІДУВАННЯ ЄВАНГЕЛІЇ.”

Римлян 1:15-18

Одного суботнього вечора, коли вже було темно, по вулиці ішов один чоловік, який ніс свиток паперу та молоток з цвяхами. Підійшовши до церкви, він притулив лист до дверей і прибив його так, щоб можна було читати написане на цьому папері. Цей чоловік знав, що наступного дня, в неділю, до церкви будуть йти багато людей, які неодмінно звернуть увагу на цю об'яву, прибиту до дверей церкви. І люди справді читали її, читали ті 95 тверджень, які пізніше перевернули церкву з ніг на голову, і які запалили вогонь у серцях мільйонів людей по всьому світу.

Таким чином Мартин Лютер, 31 жовтня 1517 року, намагався розбудити церкву, принести в неї істину віру, заставити жителів Віттенбергу задуматися, чи правильно вони служать Богу.

В той час церква дійсно у своєму церковному житті зайшла далеко від істини. Деякі церковні керівники на стільки деформували церкву, що їй важко вже було назвати істинною, та і взагалі важко було назвати церквою. Що найбільше вразило Лютера – це той продаж індульгенцій, які нібито були пропуском у Царство Небесне, якщо, звичайно, людина за неї заплатить. Церква, заради свого збагачення, дійшла до того, що „забувала” певні вірші з Слова Божого, де написано, що „праведний житиме вірою...” а не індульгенціями, і т.п.

Лютер не хотів створити іншу церкву, він хотів її реформувати, вернути її до чистоти, до істинного Євангелія.

У цю річницю такої події, я б хотів з вами подумати над текстом з послання до римлян, про апостола Павла, який не соромлячись, і не дивлячись на всі труднощі, які повставали, ніс світові істину, яка була в Євангелії, в Христі Ісусі, і вірі в єдиного Спасителя.

Послання апостола Павла до римлян є досить цікавим. Не дивлячись на те, що апостол ніколи не був у Римі, окрім своїх останніх днів, проте мав сильне бажання відвідати їх і принести у те місто Добру Новину про спасіння в Ісусі. В той час, Рим був дуже могутнім містом, самим освіченим містом, де існувало дуже багато різних філософських шкіл, але водночас Рим був також і дуже розпущеним містом, і для багатьох він був нагадуванням Содому і Гоморри. Імператор того часу – Нерон, був одним з жорстоких монстрів, в образі людини. І саме тому, напевно, Павло намагався в це місто принести Євангеліє, проповідувати істинну віру в Єдиного Бога. І він не соромиться цього.

Павло починає свого листа з того, що він гордиться тим Євангелієм, яке він проповідує, не дивлячись на те, що за це ж Євангеліє в місті Филипи Павла посадили у в'язницю, з фесалонік його просто вигнали, таємно він мусив утікати з Верії, в Афінах був осміяний, в Коринті його слова здалися безумством. Незважаючи на це, він з гордістю несе Слово Боже до людей, які, напевно, найбільше його потребують. Риму справді потрібне було Слово Боже, але не тільки тоді. Те чисте Євангеліє потрібне було Риму на протязі сотень років, бо дуже часто той самий Рим відходив від істини, і його не раз потрібно було будити словами апостола Павла. Що саме і намагався зробити і Лютер, який не дивлячись на переслідування, ненависть до нього і т.д., без страху хотів нести лише Слово Боже до людей. На протязі віків у багатьох людей, які пізнавали правду, виникало бажання проповідувати її, незважаючи на те, що вона так не подобалася багатьом людям.

Багато людей сміялись з апостола Павла, з того, що якась проста людина намагається щось змінити в такій могутній столиці, в таких мудрих людях. Люди з високою освітою могли сміятися над задумом Павла про проповідування Євангелії. Та і Павло, напевно, не один раз відчував себе

крихітним простим чоловіком, який намагається змінити той грішний світ, розповідати про істину в Христі. Проте кожного разу, Господь давав Павлу відчуття божественну силу в Євангелії, яка перев'язувала сердечні рани у багатьох людей, і яка розбивала ту людську гордість, котра заважала в прийнятті спасіння.

Вірш 16. „Я не соромлюсь проповідувати Євангеліє”. Скажіть, чи буває вам соромно розповідати про Бога? Чи могли б ви бути на місці Павла? Чому Павло пише, що він не соромиться проповідувати Євангеліє? Що саме містить ця Євангелія такого, що є на стільки важливим, як для єврея, так і для язичника, та і для нас з вами? Чому, ні Павло, ні будь-хто інший ніколи не соромилися проповідувати навіть перед вченими і мудрецами? Чому і ми повинні нести цю вістку практично всім?

Ця Євангелія – „сила Божя на спасіння кожному, хто вірує”. Розумієте, немає іншого шляху до спасіння, немає такого чоловіка, який би міг спасти себе сам. Не може людина попасти на небеса через якісь добрі справи, або заплативши за це гроші. Не може людина мати спасіння в чомусь чи в комусь іншому, окрім Ісуса.

Чому Павло проповідував Христа Спасителя і не соромився цього? Тому, що він ніс людям не якесь філософське вчення, не якусь частину релігії, яку можна послухати і забути. Ні, розповідь Павла про Євангеліє для людей, які слухали і вірували, було шляхом до спасіння в

Бозі. Знову ж – чому Павло проповідував? Бо він, як і багато інших апостолів і учнів Ісуса Христа, з-за любові до людей, хотів показати їм той істинний шлях до спасіння, ту силу Божу, яка спасає. Для того самого Павла, я думаю, було жаль тих людей, які гинули в своїх гріхах.

Скажіть, що було б, якби Павло мовчав, соромився? Що було б, якби всі апостоли мовчали? Напевно треба дуже не любити людей, щоб знати де є вихід, де є порятунок, і

не сказати про нього.

Я не хочу зараз порівнювати Мартин Лютера з апостолом Павлом, проте я вважаю, що Лютер пішов за прикладом Павла. Та і не тільки Лютер, але і багато інших подібних до Лютера, які знали правду, які любили своїх людей, і які бачили, як далеко люди відійшли від істинного служіння Богу.

Лютер також ніколи не соромився проповідувати Євангеліє, спасіння в Ісусі, правду для людей, хоч з-за цієї правди у нього дійсно були серйозні проблеми. Скільки разів його переслідували, скільки разів хотіли вбити, скільки разів він діставав від папи римського листа, в якому зобов'язували його відректися від свого вчення. Його життя ледве трималося, але він ніколи не переставав проповідувати правду. Чи змогли б ми так?

Чому він так робив? З якоїсь вигоди, чи може для слави своєї? Мені здається, що Лютер, як і подібні до нього, просто любили свій народ і їм було жаль тих, які гинуть у своїх гріхах, які ходять у темноті і не знають істини, як можна спастися. Саме тому Лютер і розпочав реформацію. Саме тому він і Біблію переклав на німецьку мову, щоб прості люди могли її розуміти. І ті 95 тез фактично можна скоротити у три слова: „праведний житиме вірою”. З іншого боку Лютер хотів також показати для того самого Риму, якому писав Павло, що гнів Божий буде на тих, які „правду гамують неправдою” (вірш 18).

Девіз реформації – християнин має кожен день реформувати себе. Також і ці приклади з Павлом, Лютером, і багатьма іншими людьми, вчать нас проголошувати правду, любити людей, рідних, близьких – і показувати свою любов до них в тому, щоб вивести їх з духовної темноти, показати їм світло Євангелії, показати шлях до спасіння, яке вони можуть мати через віру в Христа Ісуса. Будьмо також і ми реформаторами у своєму житті, у своїй сім'ї, у своєму місті.

Гастор УЕРЦ, м. Славянка Мурза ВВ

„Отче наш” – чи думаємо, що говоримо?

Дорогі брати і сестри, ми далі будемо роздумувати з вами про частину молитви „Отче Наш” – „прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим”. Знову, досліджуючи її значення, задамо питання, чи дійсно ми віримо в те, що говоримо?

В наступному нашому проханні, ми просимо про прощення. Але прощення чого? В Матвія 6:12 ми читаємо: „І прости нам довги наші”. В оригіналі саме слово „довги” чи „борги” означає те, що щось людина винна, за щось вона має заплатити, і це є її моральний обов’язок. Значення цього прохання є те, що ми просимо Господа простити нам неспроможність в зобов’язаннях, нашу неспроможність віддати Богу Його належне. Що це означає? Те, що по своїй суті ми були створені, щоб прославляти і величати нашого Господа за всю Його милість і доброту. Але що ми замість цього віддаємо Йому крім непослуху та образи? Що замість хвали і прославлення отримує Господь від багатьох людей сьогодні? Як люди відплачують той борг для Господа? Ці запитання відносяться не тільки для окремих людей, але і до всього людства. Тим більше, що те наше прохання про „довги наші” відноситься не тільки до боргів та провин моїх власних, але також і інших людей. Не дарма у цій молитві Ісус нас учить молитися не тільки за себе, але і за інших, не тільки про прощення моїх боргів, але також боргів інших людей, які належать до Завіту з Господом.

У молитві „Отче Наш”, яка написана в Євангелії від Луки, ми можемо прочитати: „І прости нам наші гріхи” (Луки 11:4). Тут слово „довги” було замінене на „гріхи”. Справді, слово „гріхи” найбільш часто описує в Біблії провини, непослух, відсутність норми. Це показує, що гріх є неспроможністю виконати чинсь правдиву волю, неспроможність зробити те, що має бути зроблене і могло бути зроблене.

Отже, ціль цього прохання, показати людям що вони є грішники, які потребують прощення свого грішного життя. Саме тому, у цій молитві мусить бути істинне усвідомлення гріха. Те усвідомлення, яке було проявлене праотцями церкви. Скажімо, цар Давид молився до Господа: „Помилуй мене, Боже, з великої милости Твої, і з великого милосердя Свого загляди беззаконня мої!” (Пс.50:3). Апостол Петро якось сказав Господу Ісусу: „Господи, вибди від мене, бо я грішна людина!” (Лук.5:8) Павло писав до Тимофія: „Ісус Христос прийшов у світ, щоб спасти грішників, серед яких першим є я.” (1Тим.1:15) Апостол Іван пише: „Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди! Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої!” (Іван.1:8-9).

Шлях до прощення наших гріхів є пізнання наших гріхів і їх сповідання. Їх ігнорування або лише приємні бесіди про гріхи можуть привести не до покаяння, а до осудження зі сторони Господа. Це ми можемо дуже добре побачити в притчі, яку розповів Ісус про фарисея і митника, де фарисей не признавав себе як грішника, але навпаки ще й дякував Богу, що він не є такий, як інші. Інша людина, яка прийшла помолитися разом з фарисеєм, і яка прекрасно знала і визнавала свої гріхи, була помилувана (Луки 18:9-14).

Отже, для того, щоб отримати прощення наших гріхів або боргів, ми повинні перш за все зрозуміти той факт, що ми їх маємо ті борги та гріхи, що ми є винні перед Богом і що ми заслуговуємо на осуд. І саме тоді, коли ми приїдемо до Господа з таким настроєм у своєму серці і думках, саме тоді ми можемо отримати прощення.

Але, що є основою нашого прощення? Просто з-за того, що ми знаємо, визнаємо і сповідуємо наші гріхи? Ні. Це прощення поширюється на тих, хто знає себе, але також знає їх Спасителя і те, що Він зробив для нас. Коли такі люди моляться про прощення, вони роблять це ґрунтуючись на крові Ісуса Христа, яка була пролита за гріхи. Тільки ґрунтуючись на цьому, Господь прощає нам.

Це справді те, чого навчав нас Святе Писання. В Старому Завіті, в день викуплення, первосвященик заходив у святе святих з кров’ю телят і бичків, і кропив жертівника (Левит 16). Таким чином він ніби відплачував за гріхи людей, і люди могли надіятися на прощення. В Новому Завіті, Ісус Христос виступає як найвищий Первосвященик, Який зайшов до святе святих не з кров’ю тварин, а з власною кров’ю, яка принесла для Його людей вічне відкуплення (Євр. 9:11,12,24; 10:14). Результатом цього є те, що тільки через Ісуса Христа, і тільки Його одного, за всі наші провини є відпачені і ми отримуємо прощення. Тому, коли ми говоримо цю молитву „Отче Наш”, ми просимо Господа не зараховувати нам більше наші гріхи та провини, але очистити їх кров’ю Сина Його Ісуса Христа.

Проте, в цьому проханні Господь нас вчить молитися не тільки про прощення у Бога, але також вчить практикувати у буденному житті прощення один одного. Друга частина 12 вірша у Матвія 6 говорить: „Як і ми прощаємо винуватцям нашим”. Цим Господь хоче показати, що є тісний зв’язок між прощенням людей і Божим прощенням. Бо, коли людина не бажає простити іншу людину, цим самим вона віддаляє себе від Божого прощення. Дуже часто Ісус наголошував на цьому. В Його притчі про немилосердного слугу Ісус показав класичний приклад того, як людина, яка була винна велику суму грошей, отримує прощення, але ця сама людина не може простити когось, хто винен їй набагато менше (Матв.18:23-35). Але ми не повинні забувати також того питання апостола Петра, відповідь на яке і було основою притчі. Питання Петра полягало в тому, скільки разів ми маємо прощати нашого брата? (Матв.18:21-22). Як доповнення до цього можна також використати слова Ісуса Христа, після того, як навчив Своїх учнів молитви „Отче Наш”. Він сказав: „Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших” (Матв.6:14-15).

Думаю, що пояснювати цих слів не потрібно. Бо, коли ми не будемо прощати іншим все те недобре, що вони зробили нам, то і Господь може не простити нам того всього недоброго, що ми зробили Йому. Навіть можна сказати більше і суворіше, що коли ми стаємо на молитву, але не можемо когось простити, цим самим ми ніби навмисне просимо Бога і нам не прощати. Тому, перед тим, як ставати на молитву і говорити щось до Господа, перевірте своє серце: „Чи пробачили ми іншим? Чи немає у нас потаємної злоби на когось? Чи є все ще наше серце переповнене злобою і ненавистю, чи воно є добре і милосердне?”

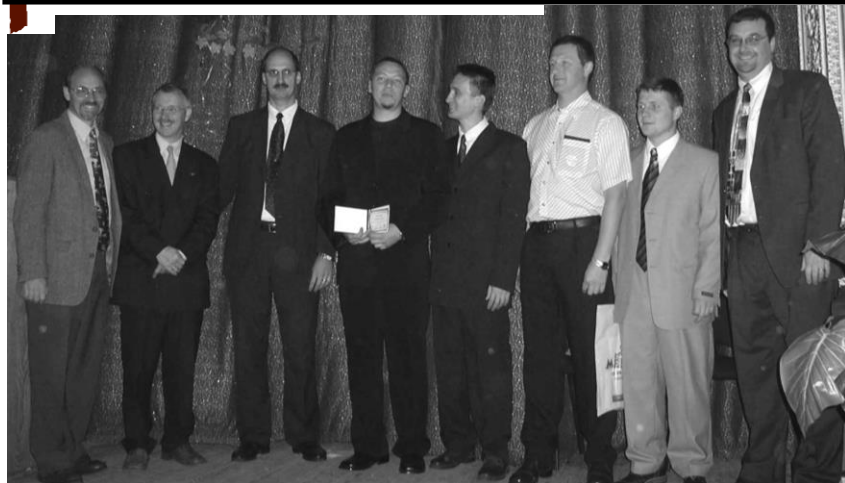
Чи розумієте ви, на скільки важливе і актуальне є це прохання у молитві „Отче Наш” для нас особисто? В ньому ми ніби просимо Бога робити те, що ми робимо. Ми просимо Господа простити нам наші провини, так як і ми їх прощаємо іншим. Тому, перш за все, ми повинні навчитися прощати інших, зробити це прощення в нашому житті щоденною реальністю. І коли це дійсно буде в нас, лише тоді ми можемо звертатися до Бога і просити Його ступати нашими кроками. На скільки дивовижно те, що Господь навчив нас молитися саме так.

Нижче подані запитання, які допоможуть вам глибше подумати над цим проханням у молитві Господній.

Запитання.

1. Що таке прощення? Що має бути пробачено? Чому Господь використав у цьому відношенні слово „борги”? Чи можемо ми не молитися за наші гріхи?
2. Як пов’язане це прохання з попереднім проханням про хліб?
3. Що означає слово „провини”? Які ще слова використані в Біблії для описання гріха, і що вони означають?
4. Що Господь робить з нашими провинами? (Лев.16:21; Пс.103:8-13)
5. Чи означає Боже прощення, що Він ніколи не карає? (2Сам.12:13,14)
6. Чи пробачає нам Бог, бо Він любить нас? Чи пробачає Він, бо ми пробачаємо інших? Чи робить Він це завдяки Христу? Що є основою нашого прощення?
7. Псалом 50. Які були причини написання цього Псалма? (2Сам.11,12) За що просить Давид? (в.3,4) Що він допускає? (5-7) Що він просить Бога зробити йому?
8. Що означає вираз – „Як і ми прощаємо винуватцям нашим”? Які будуть наслідки, якщо ми відкажемося це робити? (Мтв.6:14,15)
9. Як нам бути з нашим ближнім? (Мтв.5:23,24; Мтв. 18:21-35)
10. Мтв. 18:21-35. Що заставило Ісуса розповісти цю притчу? (21,22) Скільки слуга був винен царю? (24) Що цар захотів зробити з ним? (25) Як відреагував слуга? (26) Яка була відповідь царя? (27) Скільки заборгував ще один чоловік сусідові пробаченому слугі? (28) Що цей пробачений сказав і зробив? (28) Про що благав інший боржник? (29) Як це закінчилося? (30) Що зробив цар? (32-34) Що ця притча учить нас? (35)
11. Яку обіцянку дав нам Бог відносно наших гріхів? (Пс.102:3)
12. Як люди з Біблії відповіли на зроблене їм зло? (Дивись - Бут.45:5; Лук.23:34; Дії 7:60)
13. Що стасється з сім’єю чи родинною, коли там немає прощення?
14. Відносно цього прохання, як би ти поступив, коли: а)хтось обзивав тебе; б)ти зловив злодія, який украв у тебе гаманець.
15. Левит 16. Що мав зробити Аарон? (3) Що він мав зробити з двома козлами? (8-10) Що Аарон мав зробити з кров’ю? (14) Чому він мав робити очищення? (16) Що сказано про цю церемонію в Євр.24, 26? Який був результат Христового діяння? (Євр.10:14)

На основі книги Д. Фішера „Я належу”

Перший випуск студентів ЄРСУ.

18 вересня 2004 року перша група студентів закінчила своє навчання в Євангельській Реформатській Семінарії України, і отримали ступінь Магістра Богослов'я. Імена цих студентів - Григоренко Дмитро, Овсяник Віктор, Тихонов Максим, а також Пилипенко Василь, пастор УЄРЦ в смт. Степань, якого ви всі добре знаєте.

Григоренко Дмитро певний час працював разом з Фріккі Малдером в Сімферополі. На даний час від готується до служіння в Пресвітеріанській церкві.

Овсяник Віктор працював декілька років у Миколаєві, тепер готується до створення нової громади.

Тихонов Максим працює для Пресвітеріанської церкви і задіяний у започаткуванні нової громади в Києві.

Цього місяця, Семінарія також поповнилась 15 новими студентами, які офіційно почали своє навчання. Загальне число студентів на даний час становить 43.

Церемонію першого випуску семінарії відвідали представники громад Української Євангельсько-Реформованої Церкви, а також Пресвітеріанської Церкви України. Президент Семінарії, Клей Квартерман, говорив про Боже благословення у співпраці Реформованих і Пресвітеріанських церков в Семінарії. Він висловив свою подяку тим, які підтримують семінарію молитовно та матеріально - братів і сестер з України, США, Канади, Голландії, та інших країн.

На церемонію був запрошений також Мартин Нап з Голландії, який пропрацював на Україні багато років, і який був одним з тих, які започаткували Реформатську Семінарію.

Від студентів з доповіддю виступив також Пилипенко Василь. Після офіційної частини був обід та неформальне спілкування.

Ми завдячуємо Богу за Його милість та любов, що Він дає нам можливість навчати в Семінарії людей, які будуть служити в церквах. Ціль семінарії - дати не тільки академічний рівень навчання, але й спорядити людей практичними знаннями, які допоможуть їм виконувати роботу пастора. З цією метою всі студенти є задіяні у служінні в їхніх громадах, щоб отримати практичний досвід у проповіді, веденні молодіжної групи, біблійних уроках, молитовних групах, а також євангелізаціях.

Як член керівництва Семінарії, я хочу подякувати всім тим, хто молиться за нас в громадах та вдома. Будь ласка, продовжуйте молитися за Семінарію студентів, керівництво, а також за поширення Царства Божого в Україні.

Йос Капелін
Декан з навчальної частини ЄРСУ.

Привітання в честь першого випуску семінарії проголосив пастор смт. Степань і випускник цієї семінарії, Пилипенко Василь

Шановні гості, студенти та викладачі Євангельської Реформованої семінарії України!

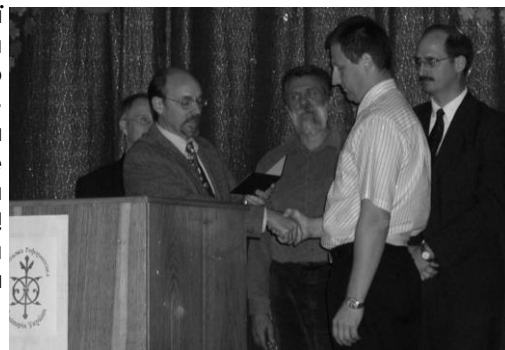
Сьогодні важлива подія для нашої семінарії. Цей день, без сумніву, можна назвати історичним. Ми вперше маємо випуск студентів. Я не знаю точно, як усе це назвати, але можна порівняти це з казкою. З казкою про шафу з книги Люїса „Хроніки Нарнії“, чи краще почати цю казку ще раніше. Наприклад, з старого, повного пилюки горіща, де кожен з цих студентів знайшли стару запилену книгу. І коли почали відкриватися перші сторінки цієї книги, тоді все життя почало мінятися. І слідуючи за Джоном Буньяном, усі ми почали йти, шукаючи міста, міста Царя Великого. Усі ми відчували важкий мішок на своїх плечах, який під Хрестом впавав, покотившись з гуркотом. І там, Бог простив нам наші гріхи; і там ми пізнали милість. Але це був лише початок. Бо Господь кожного пілігрима, який дійшов до Міста, посилає далі. Далі нести світло Євангелії, далі бути сіллю, далі горіти. І кожен, кого названо великим та славним ім'ям - Християнин, з честю має носити його, бо це частинка слави Його Царя. Наш Цар знає цей шлях. Він пройшов Його, сказавши: „Я світ переміг!“

Часто, багато людей читаючи текст, який ми називаємо Великим Дорученням даним Богом, відмічають, що той текст був для них поштовхом у служінні. І я думаю, для засновників цієї семінарії, цей текст також був таким поштовхом. Коли їх Цар, вже давно, але ніби тепер, для них сказав: „Дана Мені всяка влада на небі й на землі. Тож ідіть, і навчіть всі народи, християни їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що я вам заповів“ (Матв.28:18-20). Можливо, так була створена дана семінарія. Тут багато любові, яка лине з сердець цих людей. Тут багато молитов, які піднімаються до престолу Божого від дружин та громад цих людей.

Що ж особливого в цій семінарії? Що є найважливішим в ній? В її назві є слово „Євангельська“. В її назві є слово „Реформована“. Це щось може підказати, це наводить на думку. А що є центром Євангелії? Що є центром усього реформованого вчення? Ісус Христос. Це прапор цієї семінарії. У Гайдельберському катехізисі є дуже хороша відповідь на питання: „Що є твоєю єдиною вітхою в житті та смерті?“ Відповідь: „Те, що я не належу собі, а належу - тілом і душою, як в житті, так і в смерті - моєму вірному Спасителю Ісусу Христу. Він сповна заплатив за всі мої гріхи Своєю дорогоцінною Кров'ю та звільнив мене від сили диявола. Він так береже мене, що навіть волосина не впаде з моєї голови без волі на те Отця мого небесного: по суті все повинно сприяти моєму спасінню. Оскільки я належу Христу, Він Духом Своїм Святим запевняє мене у вічному житті та дає мені щире бажання і готовність жити для Нього відтепер і надалі.“

Усі професори, які тут викладали, чи викладають, саме це хочуть донести до наших сердець. Один з них сказав на початку своєї лекції „Я прочитаю вам курс, що змінить ваше життя.“ Тоді я подумав, що занадто сміливо сказано, але це була правда. Завітна теологія міняла напрямок думок багатьох з нас. Тепер дивлячись на все це назад, я думаю про це все, ніби як про сон. Ми мали хороші роки. Ми мали і маємо хороших викладачів та студентів. Між ними завжди був хороший зв'язок. До речі, такі неформальні відносини між студентами та викладачами відмічали майже всі викладачі, які читали тут лекції. Викладачам приходиться переносити дуже багато хороших жартів про себе. Когось тут порівнюють з Володимиром Ульяновим, хтось удостоївся честі отримати дружній шарж від студентів про себе. А один з викладачів, з дружньої розповіді студентів, в майбутньому три години буде сперечатися з апостолом Павлом, стосовно систематичної теології. Треба ще сказати, що в цій семінарії вчили не лише теології. Інколи студенти говорили, що їх тут вчили їсти, а ще грі в теніс та волейбол.

Сьогоднішні нові студенти цієї семінарії є щасливі люди, вони тільки починають. Хоча цей диплом „Магістр теології“, який отримали випускники - це теж початок. Початок чи продовження служіння. В певній мірі це означає, що меч нагострений, щит та шолом готові. Можна сказати: Вперед! Так.... Для слави Бога Отця, для слави Ісуса Христа, Його любого Сина, для слави Святого Духа. Нехай Господь поблагословить усіх нас.

Інтерв'ю з Президентом Євангельської Реформатської семінарії України (ЕРСУ), магістром богослов'я, доктором служіння, який в даний час працює над докторською дисертацією при Уельському університеті (Великобританія), пастором Клейтоном Квартерманом.

Кореспондент: В Євангельській Реформатській Семінарії України свято, випуск перших студентів. Хотілося б в загальних рисах почути про Ваші враження від такої радісної, можна сказати історичної події в житті як цього убового закладу, так і в житті двох братніх Церков, Української Євангельсько-Реформованої Церкви (УЕРЦ) та Євангельської Пресвітерської Церкви України (ЄПЦУ).

К. Квартерман: Так дійсно, сьогодні радісний день в житті нашої семінарії. Перший її випуск. Як ви помітили багато присутніх на нашому святі, представників Церков, пастори громад, делегації з закордону. Особливо хочеться привітати нашого гостя з Голландії пастора Мартіна Напа, який стояв у витоків створення семінарії. Приємно, що після чотирьох років кропіткої праці можна побачити перший результат. Звичайно є якась доля смутку, адже, так завжди буває, коли розлучаються близькі люди, брати по духу. Але, як засвідчили нам випускники, вони час від часу будуть навідуватися до нас, будуть ділитися своєю практикою служіння, адже, завданням семінарії якраз і є - готувати пасторів до служіння в громадах УЕРЦ та ЄПЦУ.

Кор: Я був свідком організаційних, установчих процесів семінарії. Пригадується час, коли збиралися брати двох братніх Церков, молилися, розмішляли над створенням семінарії, подавали ідеї, як організувати такий убовий заклад, який міг би навчати покликаних в Господі людей проповідувати Слово Боже, майбутніх лідерів громад. Чи всі бажання і плани організаторів збулися?

К. Квартерман: Так і ні. Більша частина того, що ми планували, було реалізовано. Щоправда, прийшлося в процесі її семінарії вносити деякі корективи в навчальні плани для того щоб студенти могли якнайкраще засвоювати навчальний матеріал. Також хочу сказати про те, що стосується викладачів семінарії, її професорсько-викладацького складу. В основному, в семінарії навчають викладачі з закордону. Проте, ми планували, що в перспективі семінарії склад викладачів буде поповнюватися обдарованими і покликаними Богом людьми для навчання саме з України. На жаль, поки що, наші бажання не здійснилися в повній мірі. В нас викладали деякі українські викладачі, щоправда, вони були з інших християнських деномінацій. Наші бажання і молитви до Господа, щоб Євангельська Реформатська Семінарія України отримала обдарованих, покликаних Господом професорів, викладачів і щоб ці люди були з наших Церков. Також, ми б хотіли бачити більшої підтримки від наших Церков. Щоб брати і сестри відчували, що це наша семінарія. Щоб молилися за неї, приїжджали на її випуски, які проходять у вересні місяці. Я думаю, що перебуваючи разом на такому братерському гостстві, де є спільна молитва, співання пісень прославлення, спілкування і навіть святковий обід, можна зрозуміти, як це семінарія, який в неї дух життя. Також ми хочемо і віримо, що в майбутньому ми будемо отримувати і фінансову допомогу від наших Церков в Україні. Поки що всі фінансові витрати беруть на себе братні Церкви Північної Америки і Голландії.

Кор: Навчальна програма в семінарії розрахована для лідерів громад, проповідників. Проте, з нового убового року в семінарії стали навчатися жінки. Яке бачення має семінарія щодо служіння жінки, або виражаючись християнською мовою, сестер в громадах наших Церков?

К. Квартерман: Ми, як реформовані християни, бачимо із Біблії, що тільки чоловіки мають покликання нести проповідь Слова Божого світові. Але також бачимо, що Господь не відкидає і служіння жінки, призиває, і благословляє працю

жінки для розбудови Церкви. І якщо є такі сестри, яким потрібний такий рівень богословської освіти, для того щоб нести служіння в Церквах, семінарія завжди рада і готова їм у цьому допомогти. Повна програма навчання в семінарії оцінюється в 90 балів. Це шкала оцінювання досягнутих знань, яких потрібно для того, щоб отримати звання "Магістр богослов'я". Із вищезгаданої шкали оцінювання результат із 60 балів оцінює суму знань по вивченню Біблії. І це не тільки вивчення Біблії, а й серйозна богословська освіта. Інколи люди думають, що семінарія - це легко і просто, проте навчання там - це кропітка і наполеглива праця, яка потребує чималих затрат сил.

Кор: Семінарія була створена під впливом двох Церков, УЕРЦ і ЄПЦУ, які побудовані на одному реформованому вченні. В основному, в семінарії навчаються студенти з цих двох Церков. Вони між собою спілкуються, знають один одного, товаришують. Чи не стане Євангельська Реформатська Семінарія України тим з'єднуючим мостом між двома Церквами, який об'єднає громади в одну братерську Церкву?

К. Квартерман: Так, дякувати Богові, ми відчуваємо і бачимо цю єдність поглядів і думок між тими, хто навчається в семінарії. Навіть коли ми починали становчі процеси по організації семінарії, ми ще не в повні знали один одного, я маю на увазі організаторів. Зараз ми відчуваємо єдність в Христі і це є результат нашої діяльності, взаємовідносин і єдності. Навіть і тоді, коли наші студенти знаходяться поза стінами семінарії, вони підтримують контакти між собою. Хотілося, щоб таких братерських взаємозв'язків між нашими Церквами було побільше. Було б добре подумати і про різні спільні конференції по вивченню Біблії, де б ми разом могли молитися, краще пізнавати традиції один одного і на основі цього ми будемо відчувати і знати, що нам потрібно для майбутнього двох Церков, які живуть для слави Господньої.

Кор: Хто може навчатися і які вимоги ставляться перед тими, хто має бажання стати студентом семінарії?

К. Квартерман: Найперше і найважливіше - це те, щоб ця людина була християнином, яка живе в Господі Ісусі Христі, має віру в Нього, перебуває в постійному духовному зростанні, добре знає Біблію і має намір вчитися і служити Господу. Але також потрібно розуміти, що програма по навчанню і отриманні звання "Магістр богослов'я" - це вища богословська освіта. Як я вже сказав, навчання по такій програмі вимагає високої загальноосвітньої підготовки та інтелектуального рівня студента. І для того щоб студент зміг оволодіти програмою семінарії було б добре, щоб ті, які хочуть навчатися в семінарії, мали вже закінчений один із вищих убових закладів. Повірте, вивчати грецьку, єврейську мови, якими написана Біблія, вивчати П'ятикнижжя, Євангеліє, пастерологію і т. п., поєднувати освоєне знання для того щоб потім його подавати людям згідно реформованого вчення - не так вже й просто. Потрібно бути віруючою, високоосвітньою людиною.

Кор: Я дякую Вам за розмову, змістовні і вичерпні відповіді на поставлені запитання. На завершення дозвольте побажати Вам і семінарії, яку ви очолюєте, духовного прогресу, успіху, здоров'я і радості, як для викладачів, так і для студентів семінарії. Нехай Господь благословить вашу діяльність!

Квартерман: Дякую. Нехай Господь благословить наші Церкви!

Розмову провів кореспондент "Євангельської Правди" пастор Ванат Я.

Сашко, де ти?

У Роми був ручний шпак. Хлопчик турбувався про нього, годував, напував і розмовляв із ним. Шпак навчився вимовляти багато слів. До обіду Ромі довелося сидіти в домі зі шпаком на одинці, бо старший брат Сашко ходив уже до школи.

Ромі було сумно самому, і він часто повторював: "Сашко, де ти? Сашко, де ти?", бо йому здавалося, що брат дуже довго не повертається зі школи. І шпак запам'ятав ці слова.

У суботу батько поїхав із Ромою на базар, а Сашко сидів біля розчиненого вікна і вчив уроки. Раптом із сусідньої кімнати хтось покликав:

- Сашко, де Ти ?

- Іду, - відповів хлопчик і побіг до кімнати, з якої пролунав голос, але там нікого не було. Сашко знову сів за уроки. Через кілька хвилин той самий голос кличе:

- Сашко, де ти ?

Сашко збіг по сходах вниз і крикнув :

- Чого ти хочеш від мене, хто мене кличе ?

Хлопчик обшукав весь будинок, сад, заглядав у кущі, під дерева і нікого не знайшов. Сердитий, він повернувся до своєї кімнати і сів за уроки. Та через п'ять хвилин знову пролунав той самий голос :

- Сашко, де ти ?

- Не дочекаєшся, щоб я знову тебе шукав, - відказав хлопчик.

І тут з подвір'я пролунало :

- Сашко, де ти ?

У Сашка всякий терпець увірвався. Він побіг до мами і розповів їй усе. Мама усміхнулася, взяла Сашка за руку, повела в сад і показала йому шпак на дереві.

- Дивись, це він тебе кличе. Навчився у Роми.

Сашко нахилився, схопив камінця і хотів жбурнути у шпак.

- Ти чого це ? - спитала мама суворо.

- Він знущається з мене, - відказав Сашко.

- Зачекай-но, синку, - сказала мама - Ти весь день кажеш "Боже мій, скоро обід! Боже, скільки мені ще вчити? Боже мій, дощ іде". Ти весь час звеш Бога, але зовсім не хочеш з Ним розмовляти. А якби Бог щоразу приходив до тебе і питав, чого ти хочеш від Нього? Гадаєш, Бог не бачить, якщо такий маленький розбишака, як ти, кличе Його по імені, але не хоче з Ним розмовляти?

Сашко зніяковів. Йому стало соромно. Він усе зрозумів.

А що він зрозумів, любі діти?

Ім'я Бога Святе, і Його не можна казати даремно.

Батьки і діти.

Напиши імення батька перед іменем сина.

1. Ної (Буття 5:28)
2. Самсон (Судів 13:28)
3. Саул (1 Хронік 9:1)
4. Авраам (Буття 11:31)
5. Соломон (2 Хронік 12:24)

Перед ім'ям дочки напишіть імення батька.

1. Діна (Буття 30:19)
2. Єзабель (1 Царів 16:31)
3. Лія (Буття 29:16)
4. Ребека (Буття 24:15)
5. Рахіль (Буття 29:16)

Перед кожним іменем напишіть ім'я матері.

1. Іван Хреститель (Луки 1:57)
2. Соломон (2 Хронік 1:24)
3. Йосип (Буття 30:22)
4. Ісаї (Буття 25:21-25)
5. Веніамин (Буття 25:34)

Вірш

Сьогодні день мов намальований,
Тому, що Богом подарований.
Радіє нині дівтора,
Тепер осіння пора.

Листочки падають чудові,
Вони всі різнокольорові,
Натхненням дише все живе,
Тому що, Богом створене.

Повітря свіже всі вдихають,
Всі радісні, усі співають,
Із нами Бога прославляють
Великого Творця.

Ширко Марія.

Що означають цифри : ?

1. $1 + 1 + 1 = 1$ (Матвія 28 : 19)
2. $1 + 1 = 1$ (Буття 2 : 24)
3. $1 * (5 + 2) - 12 = 5000$
(Матвія 14 : 17-21)
4. $(5 + 2) * 1 = (5000 + X) - 12$
(Матвія 14 : 17-21)
5. $5 * 40 = 200$ (2 Кор. 11 : 24)

НОВИНИ СВІТУ одним рядком

- 📖 День Біблії відмічався 23 жовтня в Харкові. Ця книга вважається самою популярною у світі. Вона перекладена більше чим на 2 тисячі мов. Є навіть спеціальний переклад для незрячих. На сьогоднішній день, сама відома книга у світі видається тиражем у 600 млн. екземплярів у рік.
- 📖 Близько 2 тисяч православних приймали участь у Хрестовому поході в Києві проти вступу України в євроатлантичні структури. Організували похід Союз православних братств та Російський рух України.
- 📖 Міністерство освіти Сербії заборонило вивчати в школах теорію еволюції Дарвіна, повідомляє BBC News.
- 📖 500 молодих Киян дали обіцянку Богу не вступати у інтимні стосунки до шлюбу. Ціль акції - закласти початок широкомасштабного руху на Україні за чистоту відносин між чоловіком і жінкою, як альтернативу рекламованої в Україні сексуальної революції.
- 📖 Від самогубств гине більше людей ніж від війни і від вбивств. Число жертв суїциду у світі становить близько мільйона чоловік у рік.
- 📖 5-6 листопада в Києві відбудеться всеукраїнська конференція Асоціації "Новомедіа" для християнських працівників засобів масової інформації.
- 📖 14 листопада - міжнародний День Молитви за переслідувану Церкву.
- 📖 Наркозалежними є 15% населення Землі у віці від 15 до 30 років. Це близько 185 мільйонів чоловік. Про це повідомив голова Держкомітету РФ по контролю за оборотом наркотичних і психотропних речовин Віктор Черкесів.
- 📖 Київська міська адміністрація має намір передати релігійним організаціям приміщення, які раніше мали релігійне призначення, якщо це підтверджено документально. Київська міська адміністрація створила комісію, яка підготує пропозиції по поновленню прав церков і релігійних організацій, сказано в перспективному плані дій по подоланню негативних наслідків тоталітарної політики колишнього СРСР щодо релігії і розвитку державно-церковних відносин у Києві.
- 📖 Верховна Рада України не змогла заборонити послідовників Кошіпрівського. Верховна Рада України відмовилася встановити заборону на проведення масових лікувальних сеансів із застосуванням гіпнозу або яких-небудь інших методів психічного або біоенергетичного впливу на людину.
- 📖 Цього року тільки в Москві 20 тисяч людей навернулися в Іслам.

📖 80% росіян назвали себе віруючими. При цьому, респондентам, які вважають себе віруючими, було задане питання: "Як часто Ви знаходите час для молитви?" Відповіді розподілилися в такий спосіб: менше чим раз на місяць - 21%; кілька разів на місяць - 12%; кілька разів у тиждень - 8%; раз у день - 13%; кілька разів у день - 7%; важко відповісти - 2%; взагалі не знаходжу - 37%.

📖 Патріарх Алексій II: "На сьогоднішній день у нас є 26 тисяч 590 приходів, з них у Росії - 12 тисяч 638, на Україні - 10 тисяч 377, у Білорусії - 1 тисяча 319, у Молдавії - 1 тисяча 520, в інших країнах, розташованих на території колишнього СРСР, - 461, у далекому зарубіжжі - 275. Монастирів усього 652. У тому числі в Росії - 189 чоловічих і 205 жіночих, на Україні - 79 чоловічих і 76 жіночих, у Білорусії 7 чоловічих і 18 жіночих, у Молдавії - 25 чоловічих і 24 жіночих".

📖 По даним мікрорелігійної ради Росії, в країні нараховується до 5000 сект.

📖 Президент Білорусії Олександр Лукашенко хотів би бачити тільки Православну церкву одним з найважливіших інститутів і опорою держави.

📖 Державний департамент США заявив про наявність у Білорусії "антисемітизму і ворожості стосовно релігійних меншин".

📖 Глоба Синодальної комісії Московського Патріархату по справах монастирів призвав покінчити з "дідищиною", яка має місце в монастирях.

📖 Незабаром представники сект і інших нетрадиційних для Росії релігійних організацій можуть втратитися право робити богослужіння на стадіонах, у кінотеатрах і спортивних комплексах. "У комітеті Держдуми по справах суспільних об'єднань і релігійних організацій готуються виправлення до федерального закону "Про волю совісті і про релігійні об'єднання", - повідомив член експертної ради комітету.

📖 В Росії в 2003 році число дітей, народжених поза шлюбом склало майже 30%. Про це повідомив міністр охорони здоров'я і соціального розвитку РФ Михайло Зурабов.

📖 "Bible League" планує саму велику акцію по поширенню Біблії у Росії. Зібрані для цього кошти дозволяють закупити і роздати більше 200 000 екземплярів.

НОВИНИ УЄРЦ КІВ

📖 - З початком нового навчального року почалися заняття у дитячій Негільній Школі. Також у вересні місяці студенти семінарії почали заняття. Цього року Молнар Шандор який працює міонером у Києві став студентом Реформаторської Семінарії. 10 жовтня була конфірмація і до нашої громади приєдналися ще дві сестри Валентина і Галина. З початком холоду перестала працювати вулиця бібліотека, тепер ми вирішили мати кожної п'ятниці "Евангелізаційний похід". Ми молимося і вирушаємо по двох маючи з собою запрошення і пропонуємо людям відвідати наше богослужіння. Це також дає нам змогу спілкуватися і зміцнювати дружбу між членами громади а також евангелізувати. На протязі негіль у громаді є біблійні уроки вивчення катехізису, збирається молитовна група.

З 19 по 22 жовтня було організовано курси для існуючої та майбутніх вчителів Негільних шкіл. Ці курси відвідало 25 зацікавлених з різних громад УЄРЦ.

СТЕПАНЬ

📖 - громада продовжує свою місію роботу серед жителів селища. Проводяться різні евангелізаційні акції за участю дітей та членів громади. 17 жовтня було проведено святкування Дня подяки за життя, де виступали діти 31 жовтня на День Реформації планується спільне богослужіння разом з громадою Рівного. З-за активного сприяння громади було відремонтовано спортивний зал у будинку школяра. Триває праця серед дітей та молоді.

СВАЛЯВА

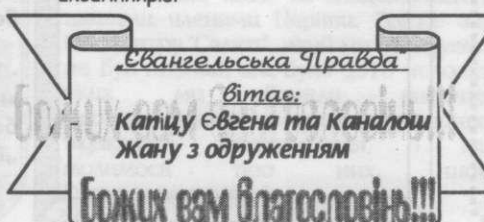
📖 - громада активізує свою роботу з дітьми. Крім уроків у Негільній школі та молодіжних занять, з листопада планується викладання біблійних уроків у 7 початкових класах, а також дитячому садку. 18 жовтня було проведено евангелізаційний день разом з братніми громадами Ужгорода та Мукачева. Ведеться активна робота для більш тісної співпраці. Громада росте духовно і кожен старається внести свою частку у розбудову громади. Християнська бібліотека поповнюється новими читачами працюють біблійні уроки а також заняття по вивченню катехізису.

РІВНЕ

📖 - була створена нова громада Реформованої Церкви. Вже відбулося 3 богослужіння, які відвідують близько 20 зацікавлених. При громаді вже розпочала свою діяльність Негільна Школа, заняття з молоддю. Нова громада ще потребує багато практичних речей таких як: місце для зібрання, матеріального забезпечення музичного керівника, пастора, але саме найбільше - духовної підтримки.

ТАВРІЙСЬКЕ, РІДНА УКРАЇНКА

📖 - триває активне життя громади з активними спробами проводити нові заходи щодо розповсюдження Доброї Новини. Був проведений евангелізаційний день для дітей де були запрошені діти з обох громад а також всі бажаючі. Планується проведення трьохденної евангелізації для дорослих за участю братів з Києва та Пресвітеріанської церкви. Нагледімося на молитовну підтримку у цьому наших братів і сестер.

ТИХИЙ ДЕНЬ В СВАЛЯВІ

Вже доброю традицією стало для Реформованих церков на Закарпатті проведення особливих молитовних, євангелізаційних днів, які часто називають тихим днем. В цей день людина дійсно духовно збагачується, отримує той духовний хліб, який так потрібний для життя в Бозі. І хоча цей день ніколи не буває тихим з-за великої кількості пісень, молитов, проповідей, проте він стає тихим і спокійним у серці кожного християнина.

Цього разу зібрання відбулося у Сваляві, 16 жовтня, куди приїхали також брати і сестри з Ужгорода, та Мукачеве. В цей день ми дійсно були разом. Як брати і сестри у вірі приносили Богу наші молитви і наші співи.

Темою цього зібрання було практичне життя християнина і проповідники саме на це робили наголос у своїх проповідях. Першим читав проповідь пастор з міста Мукачеве Ганькович Леонард про чисте серце, основується на 50 Псалмі. Далі проповідував Мурза Славик з м.Сваляви про вчинки тіла та плід Духа, з послання до Галатів 5:16-25. Після невеликої перерви була проповідь Гейдера Яноша з Ужгорода про свідectво нашим ближнім, на дуже важливий текст з Біблії – Єзекіїла 3:18-21.

Крім проповідей, можна було послухати дуже гарні пісні хору Ужгородської Церкви. Хоча це богослужіння з невеликою перервою тривало майже 4 години, проте дало багатьом присутнім дуже хорошу духовну підтримку, настанови щодо практичного життя християн.

Це богослужіння показало, що ми можемо бути разом, духовно, тілесно, жити як одна громада. Можна бачити також не тільки чисельний ріст української громади Реформованої церкви, але і її духовний ріст. Такі зібрання показують позитивну перспективу у подальшому рісті української громади на Закарпатті, перспективу у створенні нових осередків, де Слово Боже буде вивчатися українською мовою.

Нехай Господь допоможе усім нам укріплятися у вірі і любові Господа нашого Ісуса Христа.

РОЗПОРЯДОК СЛУЖІНЬ

Церкви з Реформованим віровченням

можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: Неділя о 10 год. вул. Пересопницька 200 телефон - 22-67-77	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Ломоносова 14 телефон 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 10 год. вул. Олени Теліги 27 телефон - 4 - 11 - 77	Богослужіння: Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 264 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт тел. - 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. вул. Лісна тел. 4-32-39
ЗАКАРПАТСКА РЕФОРМАТСКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя 10.00 Пл. Жупанатська 4,	В Мукачеві по вулиці Духновича 72 о 17.00 Перечині та Вишкові,
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 234-07-94 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35	м. Миколаїв тел. (0512) 35-13-93 м. Ізмаїл м. Белгород -Дністровський (04849) 3-12-05 м. Харків

Невигадані історії

Із проповіді, про наші взаємовідносини з Богом. Собака думає: - мій господар мене любить, кормить, вигулює, вичісує, опікує і навіть... оберігає! Напевно, він Бог. Кіт думає так: - Мій господар мене любить, кормить, гладить, вичісує, опікує! Напевно, я – Бог!

☺ ☺ ☺

Після проповіді пастора: - У мене для вас дві важливі новини. Одна хороша, а інша погана. Хороша новина це та, що у нас достатньо грошей, щоб побудувати нову церкву. Погана новина – це та, що ці гроші все ще знаходяться у ваших кишенях.

☺ ☺ ☺

- Якщо людина залишає молоду дружину з маленькою дитиною на руках, залишаю старенького батька, відповідальну посаду (підставляючи цим самим тисячі людей), роздає все нажите в сім'ї добро всім кому завгодно, втікає від цього всього, щоб нічого не робити, то як ми можемо назвати такого чоловіка?

- В кращому випадку, негідник.
- Вірно. А ось індуїсти називали його Буддою, і поклоняються йому як божеству. Всі ми такі дуже різні...

☺ ☺ ☺

- Увага!!! Тепер всі абоненти УМС можуть розмовляти з Богом безкоштовно: новий тариф „Протестант”...

Інформація про церкву.

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Ванат Я.,
Мурза В., Пилипенко В., Молнар Ш..
НАША АДРЕСА:

89300 Україна, Закарпатська обл.,
м. Свалява,
вул. Визволення 164 / 1
Телефон редакції: 730 61
E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua

Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність – раз у два місяці.

Газета розповсюджується за пожертви.